

JIHOČESKÝ KRAJ

KRAJSKÝ ÚŘAD

Odbor kancelář hejtmána

Úsek vedoucího odboru

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCBX01CR8N9

Váš dopis zn.:

Ze dne:

27. 5. 2024

Naše č. j.:

KUJCK 71624/2024

Sp. zn.:

KHEJ 66050/2024/kakr SO

Vyřizuje:

Bc. Kamila Křížová

Telefon:

386 720 225

E-mail:

krizovak@kraj-jihocesky.cz

Datum:

10. 6. 2024

Poskytnutí informací podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb.

Vážená paní,

Krajský úřad Jihočeského kraje obdržel dne 27. 5. 2024 Vaši žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ze dne 27. 5. 2024, v níž požadujete poskytnutí následujících informací:

Rozhodnutí nadřízeného orgánu o výši úhrad za poskytnutí informací

1) MV-9553-2_ODK-2020 Rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR o výši úhrad za poskytnutí informací

2) MMR-39188_2018-83-2554 Rozhodnutí MMR o výši úhrad za poskytnutí informací

K výše uvedené žádosti Vám sdělujeme následující:

Vámi požadované dokumenty Vám zasíláme v příloze.

S pozdravem

Mgr. Petr Podhola
vedoucí odboru KHEJ

Příloha

MV-9553-2_ODK-2020.pdf

MMR-39188_2018-83_2554.pdf

MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ
Staroměstské nám. 6
110 15 Praha 1

(3) JIHOČESKÝ KRAJ KRAJSKÝ ÚŘAD	153
Došlo: 576 193 924 11-09-2018	
Číslo j.: Příloha: <i>mm</i>	

KUJCP01LK5MZ

Adresáti: dle rozdělovníku

V Praze dne 6. září 2018
Č. j.: MMR-39188/2018-83/2554

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor kancelář hejtmanky, písemností č.j. KUJCK 99983/2018, sp.zn. KHEJ 90177/2018/kakr/6, ze dne 30.7.2018 po podání žádosti [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „InfZ“) došlé mu dne 23.7.2018 oznámil jmenovanému s odkazem na ustanovení § 17 odst. 3 InfZ výši úhrady za poskytnutí informací.

[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] podal podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ stížnost na postup Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, při vyřizování žádosti o informace, v níž nesouhlasil s výši úhrady sdělené podle § 17 odst. 3 InfZ.

Ministerstvo pro místní rozvoj, odbor územně a stavebně správní, jako správní orgán příslušný podle § 14 odst. 1 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 16a odst. 4 InfZ ve spojení s § 20 odst. 4 InfZ a s § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) a § 92 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, přezkoumalo postup Krajského úřadu Jihočeského kraje, odboru kanceláře hejtmanky, při postupu podle § 17 odst. 3 InfZ v rámci vyřizování předmětné žádosti o informace a rozhodlo podle § 16a odst. 7 písm. a) InfZ takto:

Výše úhrady za poskytnutí informace k žádosti [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] 8.750,- Kč oznámené podle § 17 odst. 3 InfZ **se potvrzuje.**

ODŮVODNĚNÍ

[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] (dále jen „stěžovatel“) podal prostřednictvím provozovatele poštovních služeb žádost o poskytnutí informací podle InfZ spočívajících v „poskytnutí rozhodnutí KÚ Jihočeský kraj, kterými bylo rozhodováno o odstranění staveb, nebo jejich částí (§ 129 stavebního zákona) v rámci celého Jihočeského kraje, v období od 1.1.2010 do 1.7.2018. V č.j. KUJCK 95061/2018 bylo uvedeno, že jde o 140 odvolacích řízení.“ Stěžovatel požádal „o poskytnutí těchto ucelených 140 rozhodnutí v elektronické podobě zaznamenaných na elektronickém datovém nosiči (např. DVD).“ Žádost došla Krajskému úřadu Jihočeského kraje dne 23.7.2018.

Tato žádost navazovala na předchozí žádost stěžovatele podle InfZ došlou Krajskému úřadu Jihočeského kraje dne 4.7.2018, ve které stěžovatel požadoval přehled zmíněných rozhodnutí v rozsahu číslo jednací a datum vydání, informaci o místně příslušném stavebním úřadu, stručný popis stavby, její označení a informaci, jak bylo ze strany krajského úřadu rozhodnuto. Krajský úřad Jihočeského kraje tehdy stěžovateli písemností č.j. KUJCK 95061/2018, KHEJ 90177/2018/kakr/3 ze dne 17.7.2018 oznámil s odkazem na ustanovení § 17 odst. 3 InfZ výši úhrady za poskytnutí informací, která činila celkem 8.750,- Kč. Následně stěžovatel upravil žádost shora uvedeným způsobem (upravená žádost došla Krajskému úřadu Jihočeského kraje dne 23.7.2018) s odůvodněním, „aby nemuselo dojít „k rozsáhlému vyhledávání údajů““.

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor kancelář hejtmanů, (dále jen „krajský úřad“) písemností č.j. KUJCK 99983/2018, sp.zn. KHEJ 90177/2018/kakr/6, ze dne 30.7.2018 (dále jen „oznámení“) stěžovateli oznámil s odkazem na ustanovení § 17 odst. 3 InfZ výši úhrady za poskytnutí informací. Uvedl, že celková výše úhrady činí 8.750,- Kč, přičemž vycházel ze sazebníku úhrad nákladů za poskytování informací schváleného Radou Jihočeského kraje usnesením č. 1381/2017/RK-30 ze dne 21.12.2017, zveřejněného na http://www.kraj-jihocesky.cz/1728/informace_podle_zakona_c1061999_sb_a_vyrocní_zpravy_jck.htm (dále jen „sazebník“).

Krajský úřad v oznámení uvedl, že v předmětném období bylo Krajským úřadem Jihočeského kraje, odborem regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu, oddělením stavebního řádu, vedeno 2880 odvolacích řízení do rozhodnutí, popř. usnesení, vztahujících se k rozhodování stavebních úřadů v řízeních o odstranění stavby. Uvedl, že z elektronické evidence spisů je možno získat pouze obecný údaj o tom, že spis se vztahuje k odvolacímu řízení, je nutné se s odvolacím spisem blíže seznámit, a to, zda se jednalo o řízení o nařízení odstranění staveb nebo jejich částí. Teprve u těch spisů, které se týkají zájmu žadatele, bylo nutné pro poskytnutí požadovaných údajů se podrobněji seznámit s příslušným rozhodnutím vydaným v odvolacím řízení a vyjmout z nich rozhodnutí, která budou žadateli poskytnuta (míněno tak, aby rozhodnutí odpovídala předmětu žádosti). Po přezkoumání všech předmětných spisů bylo zjištěno, že žádosti odpovídá 292 spisů. Vyhledávání informace k 1 případu si v průměru vyžádalo 15 minut, z čehož průměrně připadá 5 minut na nalezení a identifikaci příslušného spisu z celkového počtu řešených odvolání ve vymezeném období, 5 – 10 minut na bližší seznámení s příslušným rozhodnutím vydaným v odvolacím řízení za účelem zjištění požadovaných údajů, 5 minut na zpracování spisu, vynětí rozhodnutí a jeho přípravu k odeslání. Dále krajský úřad uvedl, že bude, stejně jako u prvně podané žádosti (míněno došlé krajskému úřadu dne 4.7.2018) požadovat úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledávání jen za 140 spisů, nikoli za všechny, a že nebude požadovat úhradu za elektronický nosič (CD). Celkový čas za vyhledávání informací vypočetl $140 \text{ (počet spisů)} * 15 \text{ minut} = 2100 \text{ minut}$, respektive 35 hodin. Celkovou částku pak spočetl $35 \text{ hodin} * 250,- \text{ (za každou započatou hodinu vyhledávání mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací dle sazebníku)} = 8.750,- \text{ Kč}$.

Stěžovatel podal stížnost na postup při vyřizování informace, neboť nesouhlasí s výší úhrady oznámené podle § 17 odst. 3 InfZ. Uvedl, že nejprve žádostí datovanou dnem 2.7.2018 požádal krajský úřad o poskytnutí informace podle InfZ, načež mu krajský úřad oznámil písemností č.j. 95061/2018 ze dne 17.8.2018 výši úhrady 8.750,- Kč za rozsáhlé vyhledávání údajů, které bylo odůvodněno zjišťováním požadovaných údajů ze 140 spisů a jejich zapracováním do tabulkového přehledu. Stěžovatel uvádí, že aby nemusel povinný subjekt (krajský úřad) provádět „rozsáhlé vyhledávání“ a sestavování tabulky, požádal následně o upravenou informaci, spočívající v poskytnutí ucelených zmíněných 140 rozhodnutí, bez jakéhokoli vyhledávání a tabulek, kdy si potřebné informace vytřídí sám, s tím, že požadované informace ve většině případů obsahuje první stránka rozhodnutí, a že i ta

by byla pro jeho potřeby zcela dostačující. Uvedl, že poskytnutí požadovaných informací tedy obnáší pro povinný subjekt pouze přepísování konkrétních rozhodnutí na elektronický nosič. Dále stěžovatel uvádí, že následně opět obdržel od povinného subjektu oznámení, kde je za poskytnutí informace i nadále požadována částka 8.750,- Kč, se kterou nesouhlasí a podává stížnost. Upozornil, že požadavek na odůvodnění oprávněnosti úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání patří v rámci institutu poskytování informací mezi ty, na něž jsou kladeny největší nároky. Nejen pokud jde o vyhledávání jako takové (pojem mimořádně rozsáhlé vyhledávání je jiným způsobem vykládán v souvislosti s územními samosprávnými celky, které nemají uvolněného člena zastupitelstva obce, ani jiného stálého zaměstnance, jiným způsobem je pojem vykládán ve vztahu k územně samosprávným celkům, které vykonávají větší rozsah přenesené působnosti a mají k tomu přizpůsobený aparát), ale taktéž o řádné a přezkoumatelné podložení tvrzené časové náročnosti. Stěžovatel je názoru, že při výkladu ustanovení InfZ, které upravuje možnost povinných subjektů žádat úhradu nákladů spojených s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací, je nutné uvedený pojem vykládat tak, že tento umožňuje výlučně úhradu za čas strávený vyhledáváním požadované informace (například v archivu povinného subjektu), nikoli však již čas spojený s přípravou odpovědi žadateli. Stěžovatel namítá, že pokud povinný subjekt uvede, že musí strávit určitý čas též přípravou materiálů, není tento uvedený a účtovaný čas časem, který by bylo možné započítat do mimořádně rozsáhlého vyhledávání požadovaných informací, neboť se fakticky nejedná o vyhledávání informací. Stěžovatel požaduje, aby bylo rozhodnuto o jeho stížnosti tak, že výše úhrady se snižuje na částku 0 Kč.

Ministerstvo pro místní rozvoj, odbor územně a stavebně správní, (dále jen „ministerstvo“) nejprve posoudilo, zda stížnost byla podána k tomu oprávněným subjektem a v zákonné 30denní lhůtě podle § 16a odst. 3 písm. a) InfZ. Stěžovatel je osobou uvedenou v § 16a odst. 1 InfZ, oznámení je ze dne 30.7.2018 a stížnost byla podána k poštovní přepravě dne 18.8.2018 a došla krajskému úřadu dne 20.8.2018, 30denní lhůta pro podání stížnosti tedy byla stěžovatelem nepochybně dodržena.

Ke stížnosti ministerstvo předně uvádí, že podle § 5 odst. 1 písm. f) InfZ každý povinný subjekt musí pro informování veřejnosti ve svém sídle a svých úřadovnách zveřejnit na místě, které je všeobecně přístupné, sazebník úhrad za poskytování informací, jakož i umožnit pořízení kopie. Sazebník je zveřejněný na webových stránkách www.kraj-jihocesky.cz (podrobnější adresa viz výše). Sazebníkem je stanovena úhrada za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací 250,- Kč za každou započatou hodinu mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací.

Krajský úřad v oznámení uvedl de facto pouze takové náklady, které jsou úhradou za úřednickou práci, resp. za část této práce (z 292 případů požaduje náhradu pouze u 140 případů), kterou bylo provádění vyhledávání informací v souvislosti s vyřizování žádosti. Podmínka zpoplatnění informace je, že se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací. InfZ pojem mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací blíže nedefinuje, avšak je zřejmé, že se musí jednat o činnost úřadu, která značně přesahuje běžnou činnost správního orgánu. V daném případě dospělo ministerstvo k závěru, že podmínka, že se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, zde byla splněna. Stěžovatel požadoval vyhledání jím definovaných informací od roku 2010 do roku 2018, respektive požadoval, „poskytnutí rozhodnutí KÚ Jihočeský kraj, kterými bylo rozhodováno o odstranění staveb, nebo jejich částí (§ 129 stavebního zákona) v rámci celého Jihočeského kraje, v období od 1.1.2010 do 1.7.2018.“ Jak krajský úřad v oznámení uvedl, z elektronické evidence spisů bylo možno získat pouze obecný údaj o tom, že spis se vztahuje k odvolacímu řízení, je nutné se s odvolacím spisem blíže seznámit, a to, zda se jednalo o řízení o nařízení odstranění staveb nebo jejich částí. Teprve u těch spisů, které se týkají zájmu žadatele, bylo nutné pro poskytnutí požadovaných údajů se podrobněji seznámit s příslušným rozhodnutím vydaným

v odvolacím řízení a vyjmout z nich rozhodnutí, která budou žadateli poskytnuta (míněno tak, aby rozhodnutí odpovídala předmětu žádosti). Po přezkoumání všech předmětných spisů bylo zjištěno, že žádosti odpovídá 292 spisů. Vyhledávání informace k 1 případu si v průměru vyžádalo 15 minut, z čehož průměrně připadá 5 minut na nalezení a identifikaci příslušného spisu z celkové počtu řešených odvolání ve vymezeném období, 5 – 10 minut na bližší seznámení s příslušným rozhodnutím vydaným v odvolacím řízení za účelem zjištění požadovaných údajů, 5 minut na zpracování spisu, vynětí rozhodnutí a jeho přípravu k odeslání. Ministerstvo dospělo k závěru, že v daném případě není pochyb o tom, že vyhledání a zpracování informací svým rozsahem přesahuje agendu úřadu, kterou běžně vykonává. Pokud krajský úřad počítá na vyhledání 1 spisu 15 minut času, ministerstvo považuje tuto dobu za úměrnou, ba poměrně krátkou. Navíc v daném případě krajský úřad požaduje úhradu za vyhledání informací v méně než polovině spisů, tj. za vyhledání informací ve 140 spisech, přitom vyhledával informace ve 292 spisech, kdy všech 292 spisů odpovídalo předmětu žádosti o informace. Výše úhrady není v kolizi se sazebníkem.

Stěžovateli nelze přisvědčit v tom, že při výkladu ustanovení InfZ, které upravuje možnost povinných subjektů žádat úhradu nákladů spojených s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací, je nutné uvedený pojem vykládat tak, že tento umožňuje výlučně úhradu za čas strávený vyhledáváním požadované informace (například v archivu povinného subjektu), nikoli však již čas spojený s přípravou odpovědi žadateli. Do času spojeného s vyhledáváním informace není žádný důvod nezapočítat též čas spojený s kopírováním dokumentu na datový nosič, i v tomto případě se jedná o činnost správního orgánu nad rámec jeho běžné činnosti, vyvolanou podáním žádosti o informace. K argumentaci stěžovatele, že by mu postačovala pouze první strana rozhodnutí, ministerstvo uvádí, že to v žádosti neuváděl, navíc je třeba upozornit, že takový postup by si vyžádal další čas na vytahování jednotlivých stránek z jednotlivých dokumentů, tedy by se doba pro vyhledání informací nezkrátila, ale naopak by došlo k jejímu prodloužení.

Ministerstvo v daném případě, s ohledem na výše uvedené, dospělo k závěru, že nejsou dány důvody pro postup podle § 16 odst. 7 písm. b) InfZ, tedy výši úhrady snížit, přičemž InfZ v rozhodnutí o stížnosti neumožňuje výši úhrady zvýšit.

Ministerstvo s ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti rozhodlo způsobem uvedeným ve výroku, tedy výši úhrady potvrzuje.

Poučení:

Podle § 16a odst. 9 věty druhé InfZ se proti tomuto rozhodnutí nelze odvolat.

Milada Konrádová

Ing. Milada Konrádová

**vedoucí oddělení územně a stavebně správního I
v odboru územně a stavebně správním**

Rozdělovník:

Oznámí se doručením do vlastních rukou:

1. [REDACTED]

Oznámí se:

2. Krajský úřad Jihočeského kraje, U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice
+ **příloha** (spis sp.zn. KHEJ 90177/2018/kakr)

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j. MV- 9553-2/ODK-2020

Praha 28. ledna 2020
Počet listů/stran: 6/11

R O Z H O D N U T Í

Ministerstvo vnitra, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly (dále též jako „nadřízený orgán“) v souladu s ustanovením § 16a odst. 4 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), ve spojení s ustanovením § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) rozhodlo o stížnosti [redacted] bytem [redacted] s adresou pro doručování [redacted] (dále též jako „žadatel“ nebo „stěžovatel“), ze dne 5. ledna 2020 (doručené dne 8. ledna 2020) na postup Jihočeského kraje, Krajského úřadu Jihočeského kraje (dále též jako „povinný subjekt“) při vyřizování jeho žádosti o informace ze dne 24. listopadu 2019 (doručené 26. listopadu 2019),

t a k t o :

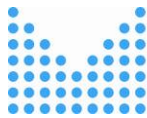
Výše úhrady za poskytnutí informací stanovená v oznámení povinného subjektu – Jihočeského kraje, Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 11. prosince 2019, č. j. KUJCK 143320/2019, sp. zn. KHEJ 137614/2019/kakr SO se podle § 16a odst. 7 písm. a) informačního zákona p o t v r z u j e.

Účastník řízení:

[redacted]
[redacted] s adresou pro doručování [redacted]
[redacted]

O d ů v o d n ě n í :

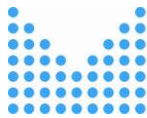
I.

1. Ministerstvu vnitra byla dne 13. ledna 2020 povinným subjektem (jeho dopisem ze dne 10. ledna 2020) v souladu s ustanovením § 16a odst. 5 informačního zákona předložena stížnost žadatele napadající výzvu povinného subjektu k zaplacení úhrady spojené s poskytnutím požadovaných informací. Z předloženého spisu vyplynulo následující:
2. Dne 26. listopadu 2019 byla povinnému subjektu doručena žadatelova žádost o poskytnutí informací. Jejím předmětem byly následující informace, cit.:

  1. *Rozpočet v roce 2019 – průřezový a odvětvový, kapitálové výdaje, plán rozpočtu 2020*
  2. *Jmenný seznam zvolených zastupitelů v aktuálním stavu – jméno, příjmení, titul, rok narození, vznik a zastávaná funkce, politická příslušnost*
  3. *Jmenný seznam zaměstnanců od úrovně statutárního zástupce do úrovně vedoucího oddělení – jméno, příjmení, titul, vznik a zastávaná funkce, rok narození odbornost (V, ÚSO, VŠ), to vše v aktuálním znění*
  4. *Organizační struktura, organizační řád, pracovní řád, spisový a skartační řád, to vše v aktuálním stavu*
  5. *Předpisy BOZP – stanovení rizik na pracovištích, požární poplachové směrnice, hygienické předpisy, ochrana zaměstnanců, školení, předpisy v oblasti ochranných prostředků, čistících a úklidových prostředků, to vše v aktuálním znění*
  6. *Vnitřní předpisy na ochranu osobních údajů, monitorování osob, ochrana elektronických inf. systémů, to vše v aktuálním znění*
  7. *Jmenný seznam externích pracovníků v oblasti právních služeb, ekonomiky a ostrahy majetku – název externisty, sídlo, IČO, odpovědný zástupce, předmět plnění, finanční ohodnocení, vznik a doba smluvního vztahu, to vše v aktuálním stavu*
  8. *Jmenný seznam poradců pro všechny orgány a útvary povinného subjektu – jméno, příjmení, titul, rok narození, odbornost, zařazení ve struktuře, vznik a doba trvání, finanční ohodnocení, to vše v aktuálním stavu*
  9. *Jmenný seznam zřizovaných subjektů – název, adresa, IČO, odpovědný zástupce, předmět činnosti, kontakty (webové stránky, e-mail), vše v aktuálním stavu*
  10. *Rozsah spolupráce s Vězeňskou službou ČR – název projektu, zaměření, odpovědná osoba, hodnota projektu, doba realizace, finanční spoluúčast jiných subjektů či fondů, plánované projekty.*

3. Žadatel požaduje informace v listinné podobě (nemá přístup k internetu), a to bezplatně, *neboť je invalida a bez vlastní viny v insolvenčním řízení.*
4. Povinný subjekt zaslal dne 11. prosince 2019 žadateli oznámení o výši úhrady za poskytnuté informace ve smyslu § 17 odst. 3 informačního zákona.

Spolu s částkou požadované úhrady (2 280,- Kč) v oznámení uvedl i způsob jejího výpočtu. Povinný subjekt dále uvedl, cit.: „Vámi požadované informace jsou k dispozici v elektronické podobě. Jejich vytištění zabere 1140 listů velikosti A4 při jednostranném tisku. S ohledem na tento rozsah přistoupil povinný subjekt k požadavku na úhradu za tisk A4 černobíle jednostranně. Dle schváleného sazebníku činí výše úhrady za poskytnutí kopií velikost A4 při jednostranném tisku 2,- Kč. To znamená, že 1140 kusů při ceně 2,- Kč za kus činí 2 280,- Kč za úhradu nákladů spojených s tiskem.“

5. Žadatel však podal dne 5. ledna 2020 proti oznámení stížnost (povinnému subjektu doručenu dne 8. ledna 2020), přičemž především uvedl, že je (důsledkem bezprecedentního justičního zločinu) ve výkonu trestu bez možnosti dálkového přístupu a z uvedeného důvodu považuje odkaz na sazebník úhrad nákladů za poskytování informací podle informačního zákona za porušení svého ústavně zaručeného politického práva na informace. Dále bylo žadatelem zmíněno, že, cit.: „...nejsou propočteny jednotlivé položky, kdy by si případně po prostudování vybral pouze některé. Navíc nejsou druhově označeny, což je zmatečné.“
6. Povinný subjekt předložil nadřízenému orgánu stížnost spolu se související spisovou dokumentací dopisem č. j. KUJCK 4483/2019 ze dne 10. ledna 2020. Povinný subjekt předně uvedl, že neshledal důvody pro vyhovění stížnosti žadatele v rámci autoremedury a k obsahu podané stížnosti sdělil následující, cit.: „K obsahu podané stížnosti dodává povinný subjekt následující. Z hlediska námítky toho, že položky nebyly rozepsány tak, aby si žadatel mohl vybrat pouze některé, povinný subjekt dodává, že obdobné žádosti žadatele vyřizoval již několikrát (lze je dohledat na stránkách povinného subjektu v sekci odpovědi na žádosti o informace - č. 57 z roku 2019, č. 68 z roku 2018, č. 3 z roku 2018 a č. 80 z roku 2017), byť u dřívějších žádostí došlo k poskytnutí informací bezplatně, a lze proto předpokládat, že žadatel ví, jak jsou požadované informace rozsáhlé. Vzhledem k tomu, že nebyl požadován jiný typ úhrady (např. za odeslání informací žadateli), nepovažuje povinný subjekt za nutné vyhotovovat žadateli podrobnější rozpis rozsahu jím požadovaných informací (rozpad na jednotlivé body). Nadto je povinnému subjektu z jeho činnosti známo, že obdobné žádosti žadatele jsou zasílány nejen ostatním krajům, ale též větším městům v územním obvodu Jihočeského kraje, kdy i z tohoto postupu žadatele lze dovodit, že ví, jak rozsáhlé je množství jím požadovaných informací.“
7. Povinný subjekt nepořizoval kopie požadovaných informací, ale v předkládaném spisu je u žádosti žadatele napsána poznámka, kolik stránek zabírá každá požadovaná informace, a tento součet (zaokrouhlený směrem dolů) byl výchozím bodem pro vyčíslení požadované úhrady.“

II.

8. Ministerstvo vnitra předně dovodilo svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o podané stížnosti a to s přihlédnutím k povaze požadovaných informací (dotazy týkající se personálních záležitostí Jihočeského kraje, rozpočtu Jihočeského kraje, organizační struktury, organizačního řádu a jiných vnitřních předpisů a opatření). Tyto záležitosti jsou nepochybnou součástí samostatné působnosti územního samosprávného celku, a proto i žádost o poskytnutí informací jich se dotýkajících byla povinným subjektem vyřizována v jeho samostatné působnosti.
9. Z ustanovení § 20 odst. 6 informačního zákona a *contrario* platí, že informace týkající se samostatné působnosti jsou kraji jako povinnými subjekty poskytovány v působnosti samostatné, resp. že žádosti o poskytnutí těchto informací jsou kraji vyřizovány v samostatné působnosti.
10. Z ustanovení § 16a informačního zákona vyplývá, že o stížnosti proti výši požadované úhrady rozhoduje nadřízený orgán. Pro jeho určení je pak podle § 20 odst. 4 informačního zákona směrodatné ustanovení § 178 správního řádu. Podle ustanovení § 178 odst. 1 správního řádu vykonává úkoly nadřízeného správního orgánu ten, o němž tak stanoví zákon, jinak ten, kdo podle zákona rozhoduje o odvoláních nebo vykonává dozor. Podle ustanovení § 94 odst. 1 zákona o krajích je k přezkoumávání rozhodnutí vydaných krajským úřadem o právech a povinnostech fyzických nebo právnických osob v samostatné působnosti příslušné Ministerstvo vnitra. Ministerstvo vnitra proto v souladu s ustanoveními § 178 odst. 1 správního řádu a § 94 odst. 1 zákona o krajích plní úkoly nadřízeného (správního) orgánu a je tak příslušné rozhodnout o odvolání proti napadenému rozhodnutí.
11. Ministerstvo vnitra dále konstatuje, že stížnost byla podána včas.

III.

12. Ministerstvo vnitra přezkoumalo postup povinného subjektu při stanovení výše úhrady nákladů spojených s poskytnutím žádaných informací a dospělo k závěru, že stížnost není důvodná.

13. Z ustanovení § 17 odst. 1 informačního zákona se podává: *Povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.*
14. Podle ustanovení § 17 odst. 3 informačního zákona platí, že v případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Dále je v § 17 odst. 3 informačního zákona stanoveno, že z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.
15. Pokud by povinný subjekt vůči žadateli nesplnil oznamovací povinnost v souladu s § 17 odst. 3 informačního zákona, nárok na úhradu nákladů podle § 17 odst. 4 informačního zákona ztrácí. V posuzovaném případě je zřejmé, že povinný subjekt právo na úhradu nákladů uplatnil včas.
16. Oprávnění žádat úhradu nákladů tedy podmiňuje předchozí písemné oznámení podle § 17 odst. 3 informačního zákona, ze kterého musí být zřejmé, v jaké výši je úhrada požadována, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla tato výše vyčíslena. To znamená, že požadavek úhrady nákladů v souvislosti s poskytnutím informací dle informačního zákona musí být v takovém oznámení náležitě odůvodněn.
17. Nadřízený orgán se následně při přezkumu oprávněnosti požadavku na úhradu nákladů spojených s vyřízením předmětných žádostí zaměřil především na způsob, jímž byla výše úhrady stěžovateli sdělena, resp. zdůvodněna.
18. Z oznámení o výši úhrady by žadatel měl být schopen posoudit, zda informace, které mu budou vydány, odpovídají předmětu jeho žádosti, a zda povinný subjekt výši náhrady stanovil způsobem odpovídajícím zákonu. V této souvislosti lze odkázat i na důvodovou zprávu k zákonu č. 61/2006 Sb. a k části týkající se § 17 zákona (k bodům 41 a 42), v níž se mimo jiné uvádí: „...Cílem změn v tomto ustanovení je zajistit, aby se žadatel vždy dozvěděl, jakým způsobem povinný subjekt k požadované částce došel, na jakých skutečnostech ji zakládá“. Jinými slovy zasláná výzva musí být dostatečným způsobem a dostatečně konkrétně odůvodněna, tj. musí žadateli řádně zdůvodnit, jaké konkrétní činnosti a v jakém rozsahu povinný subjekt musí (by musel) provést, aby dostal své informační povinnosti, a to tak, aby mohl žadatel nezbytnost požadovaných nákladů přezkoumat.

19. Z předmětného oznámení je zjevné, že **požadovaná částka je tvořena náklady na tisk**. Je zcela evidentní, že **povinný subjekt v řešeném případě účtuje žadateli náklady spojené s pořízením kopií požadovaných informací (dokumentů)**. Výši úhrady za pořízení kopií vypočetl jako násobek počtu stran a příslušné sazby stanovené v sazebníku. Je pravdou, že v rámci Výzvy k úhradě nákladů za poskytnutí informací, č. j. KUJCK 143320/2019, ze dne 11. prosince 2019, povinný subjekt neuvedl přesný počet kopií k jednotlivým požadavkům žadatele a jím vyčíslená částka je pouze komplexní. V souvislosti s předáním spisového materiálu však povinný subjekt uvedl, že ze spisového materiálu je patrné, kolik stránek zabírá každá požadovaná informace. Ze spisového materiálu je tudíž přezkoumatelné, na kolika stranách je ta která informace zachycena, jakkoliv by uváděné počty působily, co do množství požadovaných informací excesivně.
20. Byť si je nadřízený orgán vědom, že postup povinného subjektu nelze považovat za zcela správný, neztotožňuje se s názorem žadatele, že z důvodu absence nepočtení položek si nemůže vybrat pouze některé z požadovaných informací. Uvedené by totiž nasvědčovalo, že pro žadatele nemají informace význam podle své důležitosti, nýbrž podle toho, kolik stránek čítají. K tomu však nadřízený orgán z vlastní úřední činnosti uvádí, že žadatel nevykonává své právo na poskytnutí informací poprvé a má tudíž „představu“ (zejména na základě již konaných řízení o poskytnutí informací) o tom, jakého jsou jím požadované informace rozsahu, neboť o informace obdobného rozsahu (u jiných povinných subjektů) již mnohokrát žádal. Nadto povinný subjekt požaduje po žadateli pouze úhradu kopií požadovaných dokumentů. **Současně na podkladě spisového materiálu nadřízený orgán zdůrazňuje, že má za prokázané, na kolika stranách jsou informace k jednotlivým bodům žádosti povinným subjektem zaznamenány, což koresponduje s částkou vypočtenou na úhradu za pořízení kopií.**
21. Nadřízený orgán neshledává smysl ve vydání příkazu, aby povinný subjekt v řešené věci zjednal nápravu tak, aby u jednotlivých požadavků (bodů žádosti) uvedl v oznámení o úhradě konkrétní počty stránek, na kterých jsou požadované informace zachyceny. Uvedené považuje nadřízený orgán za přepjatý formalismus. Z obdrženého oznámení mohl stěžovatel zjistit, kolik stran dokumentů by muselo být vytištěno a jaké náklady pořízením kopií povinnému subjektu vznikly.
22. Námitku odkazu na platný sazebník nadřízený orgán vyhodnotil jako irelevantní, pakliže pro možnost uplatnění úhrady za poskytnuté informace je podle informačního zákona podmíněna vydáním sazebníku, nikoliv jeho obstarání a doložení žadateli.

23. Sazebník úhrad je možno na jedné straně chápat jako interní akt směřující vůči pracovníkům povinných subjektů bez externích závazných dopadů (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Ao 4/2011-22), ovšem na straně druhé jeho existence je podmínkou pro uplatnění požadavku úhrady nákladů a jednotlivé sazby předurčují maximální úhradu požadovatelnou povinným subjektem za jednotlivé položky. V sazebníku nemohou být vymezeny jiné sazby jiných nákladů, než které předvídá již zákon (§ 17 informačního zákona a dále, konkrétní sazby přípustných nákladů musí odpovídat pravidlům stanoveným v nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím).
24. Náklady spojené s pořízením kopií povinný subjekt určil dle *Sazebníku nákladů za poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím na rok 2019*, vydaného na základě usnesení Rady Jihočeského kraje č. 38/2019/RK-61 ze dne 7. února 2019. K aktualizaci sazebníku úhrad a jejímu vlivu na úhradu nákladů odborná literatura uvádí, cit.: *„Oproti nevydání sazebníku však nebude mít na oprávnění žádat úhradu nákladů vliv nesplnění povinnosti jeho „aktualizace“.* *Podle ustanovení § 2 odst. 2 nařízení vlády č. 173/2006 Sb. totiž „mají být sazby v sazebníku stanoveny na základě aktuálních nákladů a odhadu jejich vývoje v příslušném účetním období podle platných účetních zásad. Sazebník vydá povinný subjekt na dobu účetního období. Dojde-li však v průběhu účetního období k podstatné změně podmínek, za nichž byly určeny náklady, podle kterých byly stanoveny sazby, vydá povinný subjekt nový sazebník.“* *Podle § 3 odst. 2 ÚčZ je „účetním obdobím nepřetržitě po sobě jdoucích dvanáct měsíců, není-li dále stanoveno jinak. Účetní období se buď shoduje s kalendářním rokem, nebo je hospodářským rokem. Hospodářským rokem je účetní období, které může začínat pouze prvním dnem jiného měsíce, než je leden. Účetní období bezprostředně předcházející změně účetního období může být kratší nebo i delší než uvedených dvanáct měsíců.“* *Praxe v těchto případech „neaktualizované“ sazebníky akceptuje jako platné a aplikovatelné a výši úhrad stanoví podle nich. Vychází se přitom z toho, že náklady v nich uvedené nebudou vyšší oproti nákladům reálným a tedy stanovení úhrady podle „starého“ sazebníku jde k tíži povinného subjektu a de facto ve prospěch žadatele. Navíc by bylo formalismem požadovat po povinném subjektu, aby každoročně aktualizoval sazebník, pokud sazby nehodlá zvyšovat (možnost, že by náklady meziročně poklesly, se v současných podmínkách jeví jako velmi nepravděpodobná).“* [viz Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T., Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, 1256 s., s. 1006].

25. Ustanovení § 17 informačního zákona umožňuje žádat úhradu nákladů spojených s pořízením kopií. Pakliže povinný subjekt v daném případě žádal úhradu nákladů spojených s pořízením kopií a odesláním informace žadateli, postupoval v souladu se zákonem. Jak již bylo zdůrazněno, výše úhrady nákladů musí být v konkrétním případě stanovena na základě jednotkových sazeb určených v sazebníku úhrad za poskytování informací (§ 2 odst. 1 a 2 a § 3 nařízení č. 173/2006 Sb.), přičemž tyto sazby musí v zásadě vycházet ze skutečných přímých nákladů povinného subjektu.
26. **V dalším kroku se nadřízený orgán zabýval nejen správností výpočtu uplatněné náhrady za pořízení kopií, ale i tím, zda byla příslušná sazba správně určena.** Předně uvedené nařízení v § 2 odst. 3 povinným subjektům ukládá, aby výši úhrady stanovily na základě jednotkových sazeb. Pokud nikoli, stanoví ji jiným prokazatelným způsobem, zejména na základě individuální kalkulace nákladů. Sazebník by proto měl v zásadě vždy určit konkrétní jednotkovou částku spojenou s určitým nákladem a pouze tam, kde takový způsob není možný nebo není vzhledem ke konkrétním podmínkám daného povinného subjektu vhodný, bude možné akceptovat, pokud sazebník odkáže na náklady, které vzniknou až v souvislosti s vyřizováním konkrétní žádosti.
27. Podle § 3 odst. 2 nařízení č. 173/2006 Sb. *se sazby stanoví v sazebníku na základě aktuálních nákladů a odhadu jejich vývoje v příslušném účetním období podle platných účetních zásad. Konkrétní sazba tedy musí, resp. měla by co nejpřesněji odpovídat skutečným nákladům, které povinný subjekt s vyřizováním má, resp. bude mít.* Z povahy sazby jako *obecného* a zejména *předběžného* vyčíslení nákladů spojených s poskytováním informací ovšem vyplývá, že sazby zpravidla nebude možné určit s absolutní přesností, tedy tak, aby povinný subjekt byl vždy schopen „na korunu přesně“ prokázat způsob jejich kalkulace, a to nejen protože se jedná o odhad *pro futuro*, ale i protože většina těchto nákladů není evidována odděleně. Typicky právě náklady povinného subjektu na pořizování kopií jsou obvykle evidovány bez bližšího rozlišování jako součást nákladů na administrativní činnost, což neumožňuje jejich následnou přesnou identifikaci; náklady na zaměstnance nejsou detailně vykazovány podle druhu jejich činnosti apod. Pro popsanou nemožnost absolutní přesnosti stanovení sazeb je proto třeba připustit, nelze-li určitou sazbu odvodit od nákladů, které povinný subjekt s odpovídající činností (pořízením kopií) skutečně má, že daná sazba bude určena na základě objektivního, „rozumného“, kvalifikovaného odhadu nákladů, které povinný subjekt s danou činností zřejmě mít bude.
28. Proto pokud nadřízený orgán při přezkumu konkrétní povinným subjektem požadované úhrady nákladů přezkoumává i zákonnost sazby v sazebníku,

nemůže se zaměřit jen na posouzení, zda sazba zcela přesně odpovídá výdajům povinného subjektu v dané oblasti (takový přezkum zpravidla nebude ani reálně možný), ale může i zvažovat, zda výše sazby řádově odpovídá nákladům, které povinný subjekt s danou činností má nebo může mít, tzn., zda výše sazby není objektivně nepřiměřená. Jinak řečeno, **přezkum výše sazeb uvedených v sazebníku je založen na posouzení jejich adekvátnosti a nikoli jejich absolutní přesnosti. Jestliže sazby úhrad nevybočují z objektivně akceptovatelné výše (zejména z hlediska srovnání s obdobnými náklady jiných povinných subjektů či s cenami v komerční sféře), lze jejich výši považovat za odpovídající zákonu.**

29. Podle § 4 nařízení č. 173/2006 Sb. stanoví povinný subjekt v sazebníku **sazby za pořízení 1 kopie** v závislosti na druhu kopie a použité technologii kopírování. V případě informací obsažených v publikacích a tiskovinách vydávaných povinným subjektem se výše stanoví ve výši ceny za příslušný výtisk, poskytuje-li se informace formou prodeje tohoto výtisku. Sazba by pak měla být stanovena konkrétní částkou ve vazbě na formát kopie (např. A4, A3 apod.) a na způsob jejího provedení (jednostranná, oboustranná, barevná, černobílá). Povinný subjekt může „jednotkovou sazbu“ za poskytnutí kopie stanovit *přesným výpočtem*, pokud je schopen na základě svých účetních nebo jiných záznamů náklady na pořizování kopií přesně vyčíslit. Pokud by povinný subjekt zvolil tuto cestu, mohl by při výpočtu zohlednit *veškeré, osobní i věcné, náklady* na provoz kopírovací techniky (papír, toner, oprava, údržba, pořízení stroje, obsluha kopírovacího stroje apod.), přičemž jednotková sazba za jednu kopii by byla dána podílem těchto nákladů a celkového počtu všech kopií pořízených povinným subjektem za dané časové období. Zjevná nepraktičnost (a patrně i nereálnost) uvedeného způsobu stanovení sazby, daná tím, že povinné subjekty zpravidla nebudou schopny přesně určit ani *náklady* ani *celkový počet pořízených kopií*, neboť náklady spojené s provozem kopírovacích strojů, jejich údržbou, s provozem tiskáren apod. obvykle nejsou evidovány odděleně od ostatních nákladů spojených s administrativním provozem povinného subjektu, vede k možnosti stanovit jednotkové sazby jejím *kvalifikovaným odhadem*, resp. na základě *v místě obvyklé komerční ceny*. Sazbu za pořízení kopie proto bude možno považovat za adekvátní i tehdy jestliže její výše bude přibližně odpovídat cenám kopií v komerčních kopírovacích centrech v sídle povinného subjektu.
30. I na základě provedeného srovnání ceníků náhodně vybraných kopírovacích center v Jihočeském kraji dostupných na internetu (např. www.reproco.cz, www.acopy.cz) **nadřízený orgán uzavírá, že neshledal relevantní důvod k pochybnostem o správnosti určení výše sazeb za pořízení kopií v sazebníku povinného subjektu.**

31. Pokud jde o stěžovatelovu námitku, resp. požadavek, aby mu informace byly zpřístupněny povinným subjektem bezplatně, uvádí nadřízený orgán následující. Je pravdou, že s ohledem na § 3 odst. 3 nařízení vlády č. 173/2006 Sb. má povinný subjekt možnost v sazebníku úhrad nákladů za poskytování informací stanovit částku, *do jejíž výše nebude po žadateli úhradu nákladů vzniklých na základě jedné žádosti požadovat*, či stanovit *další případy, v nichž nebude po žadateli úhradu nákladů vzniklých na základě jedné žádosti požadovat*. Vzhledem ke skutečnosti, že úhrada nákladů za poskytnutí informace je soukromoprávní povahy, lze uvažovat o situaci, že by se povinný subjekt v konkrétním případě rozhodl, že po žadateli úhradu za poskytnutí informace požadovat nebude. Tyto skutečnosti však nic nemění na tom, že neexistuje právní nárok na bezplatné poskytování informací, a to ani z důvodů zdravotních či sociálních. Naopak zákon výslovně umožňuje žádat úhradu nákladů spojených s vyřizováním žádosti o informace jako legitimní a přiměřené opatření, které nenarušuje právo na informace.
- 32. Na základě výše uvedeného Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že povinný subjekt postupoval při stanovení výše úhrady za poskytnutí informací požadovaných stěžovatelem v žádosti ze dne 24. listopadu 2019 v souladu se zákonem.**

IV.

33. S ohledem na výše uvedené Ministerstvo vnitra jako nadřízený orgán podle § 16a odst. 7 písm. a) informačního zákona potvrzuje výši úhrady stanovenou v oznámení povinného subjektu ze dne 11. prosince 2019, č. j. KUJCK 143320/2019, sp. zn. KHEJ 137614/2019/kakr SO.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podle § 16a odst. 9 informačního zákona ve spojení s § 152 správního řádu podat rozklad.

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru

Rozdělovník:

1. Stejnopis rozhodnutí bude doručen (do datové schránky) povinnému subjektu – Jihomoravskému kraji, Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, Odbor legislativy a vnitřních věcí, Úsek vedoucího odboru, ke sp. zn. KHEJ 137614/2019/kakr SO
2. Stejnopis rozhodnutí bude oznámen podle § 16a odst. 9 informačního zákona žadateli doručením do vlastních rukou s dodejkou – [REDACTED]
[REDACTED]
3. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.

Vyřizuje: Mgr. Tereza Lukešová
tel. č.: 974 816 442
e-mail: odbordk@mvcr.cz